

BOALA MOYAMOYA - STUDIUL ULTRASONOGRAFIC, ARTERIOGRAFIC ȘI COMPUTER TOMOGRAFIC

C. Șipoș, V. Popa, L. Toma

Clinica de Neurologie
Universitatea de Medicină și Farmacie Tîrgu-Mureș

Boala Moyamoya, descrisă pentru prima dată în 1957 de către Takaku și Shimizu la populația japoneză, constă din leziuni stenotice sau ocluzive ce se instalează progresiv în segmentele distale ale axelor carotidiene. Aceste leziuni ocluzive compromit circulația cerebrală și induc apariția treptată a variatelor tipuri de circulație colaterală.

S-au efectuat studii de ultrasonografie Doppler transcranială (USD-TC), arteriografice și Computer Tomografice (CT) la doi pacienți (1B; 1F) de 10 și respectiv de 15 ani, care au prezentat semne clinice de boală cerebrovasculară ischemică. Înregistrările ultrasonografice la cei doi pacienți au pus în evidență valori ale vitezelor diastolice foarte crescute și un raport sistolo-diastolic mic, atât în partea anterioară cât și în cea posterioară a poligonului Willis.

Acest model de debit a fost întâlnit la majoritatea arterelor intracraniene, ceea ce sugerează în mod surprinzător, o scădere globală (în ambele emisfere) a rezistenței circulatorii cerebrale.

Dacă rezultatele investigațiilor ultrasonografice au fost surprinzătoare, cele arteriografice și CT se dovedesc esențiale în stabilirea diagnosticului, confirmând terminologia de ischemie cronică progresivă atribuită de unii autori acestei boli. Întrucât nu am întâlnit în literatura de specialitate studii de USD-TC la astfel de pacienți, rămâne să verificăm prin studii ulterioare, dacă modelul întâlnit la această vârstă juvenilă este identic și la pacienții adulți cu boala Moyamoya.